

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. Петрич, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ ХАНТОВА

при участието на секретаря Десислава Домусчиева
като разглежда докладваното от ПЕТЯ ХАНТОВА Административно
наказателно дело № 20231230200784 по описа за 2023 година
Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от П. Г. М., ЕГН *****, с адрес в с. К., общ. Петрич, ул. „П.“ № 5, чрез процесуалния си представител адв. А. Я. със служебен адрес гр. Петрич, ул. „Г.Д.“ № *, ет. *, против Наказателно постановление № 22-0314-000522 от 05.09.2023 г., издадено от Началник РУ в ОДМВР Благоевград, РУ Петрич, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложена Глоба в размер на 200.00 /двеста/ лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за 6 /шест/ месеца. На основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР са отнети общо 10 /десет/ контролни точки.

В жалбата се ангажират твърдения за неправилност и незаконосъобразност на наказателното постановление, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се от съда да постанови решение, с което да отмени изцяло атакуваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от упълномощен защитник, който поддържа депозираната жалба и моли съда да отмени процесното наказателно постановление. Претендира разноски. Представя и писмени бележки.

Административно наказващият орган (АНО) – Началник РУ в ОДМВР Благоевград, РУ Петрич, редовно призован не се явява, не се представлява. В писмото, с което е изпратена административната преписка е инкорпорирано становище за правилност на наказателното постановление и потвърждаването му.

Районна прокуратура – Благоевград, ТО – Петрич, не изпраща представител и не взема

становище по делото.

По делото са събрани писмени доказателства, подробно описани в протокол от проведени съдебни заседания на 21.11.2023 г., 23.01.2024 г., и на 05.03.2024 г., разпитани бяха свидетелите А. Б. Б. и Н. С. Й..

След обстоен анализ на събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, съдът прие следната фактическа обстановка:

Безспорно се установи по делото, че в 20:45 часа на 15.07.2023 г., в село К., пред гараж на ул. „Д.Б.“, жалбоподателят П. М. е проверен от полицейските служители на РУ – Петрич мл.автоконтрольор Н. С. Й. и А. Б. – мл.експерт, командир на отделение за това, че е управлявал мотоциклет „А.Л.“ без регистрационен номер, с номер на рама *****, сив на цвят, като мотоциклета не е регистриран по надлежния ред и няма поставени регистрационни табели на определените за това места. В хода на проверката М. е изпробван с техническо средство „Дрегер 7510“ с фабричен номер ARPM -0699 като уреда отчел 0,00 промила алкохол. Преди проверката полицейските служители забелязали жалбоподателя да се движи по черен път, управлявайки мотоциклета около 20-30 метра. Последвали водача, губели го от поглед, но следвали посоката на движение на мотоциклета и така стигнали до мястото, на което установили жалбоподателя, който бил вече спрял. Към момента на проверката, жалбоподателят бил спрял. (виж показанията на св.Б.). От показанията на същия свидетел става ясно, че М. заявил, че е бил на ремонт с мотоциклета, както и че „не работел както трябва“. Същото обстоятелство се потвърждава и от дадените в хода на полицейската проверка писмени обяснения от жалбоподателя.

За извършеното от жалбоподателя П. М., свидетелят Н. С. Й., в присъствието на свидетеля Г.В.Б., съставил АУАН Серия GA № 999006/15.07.2023 г., против П. Г. М., в който възприел, че на 15.07.2023 г. в 20:45 часа, в село К., ул. „Д.Б.“, жалбоподателят управлява мотоциклет „А.Л.“ без регистрационен номер, с номер на рама *****, сив на цвят, като мотоциклета не е регистриран по надлежния ред и няма поставени регистрационни табели на определените за това места. В хода на проверката водачът е изпробван с техническо средство „Дрегер 7510“ с фабричен номер ARPM -0699 като уреда отчел 0,00 промила алкохол, с което виновно е нарушил чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Актът е предявен на жалбоподателя, препис от който му бил връчен на същата дата, като същият го подписал без възражения. В срока по чл. 44 от ЗАНН, не постъпили писмени възражения срещу така съставения АУАН.

С мотивирана резолюция №23-0314-M000085 на 01.08.2023 година на Началника на РУ – Петрич при ОДМВР – Благоевград, административно-наказателното производство по издадения АУАН е прекратено на основание чл.54 ал.1 т.9 от ЗАНН и данни за извършено престъпление по чл.345 от НК. Материалите от проверката, ведно с тези, събрани по образуваната по случая в РУ– Петрич преписка с рег. № 314 ЗМ-303/2023 г. по описа на РУ– Петрич били докладвани в ТО– Петрич при РП – Благоевград. С постановление от 04.08.2023 г. на прокурор от РП- Благоевград, ТО – Петрич, получено на 08.08.2023 г. от РУ– Петрич с УРИ №314 ЗМ-303/2023 г. бил постановен отказ за образуване на досъдебно производство по образуваната в прокуратурата преписка вх.№6270/2023 г. и материалите по

преписката са изпратени на началника на РУ –Петрич за сведение и вземане на отношение по компетентност.

Въз основа на материалите по преписката, началникът на РУ– Петрич издал обжалваното (НП) № 23-0314-000522 от 05.09.2023 г., издадено от началник на РУ Петрич при ОДМВР Благоевград, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП, на П. Г. М. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и наказание лишаване от правоуправление на МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото гласни доказателствени средства и писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК, като намери, че същите са достатъчни за изясняване на обективната истина по делото.

Съдът намира, че няма никакъв спор за фактите между страните, а всички доказателствени източници са абсолютно непротиворечиви и дават пълна картина за процесните събития. Ето защо, съдът кредитира с доверие цялата събрана по делото доказателствена съвкупност и намира, че не е нужно да излага подробни мотиви.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59 и сл. от ЗАНН срещу наказателно постановление, което подлежи на обжалване. Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 03.10.2023 г. и е обжалвано на 13.10.2023 г.

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното НП, същият дължи проверка дали същото отговаря на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че НП е издадено от материално компетентно лице по смисъла на закона, доколкото по делото е приложен документ, удостоверяващ компетентността му - Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи. Същевременно, НП е издадено при съблюдаване на визирания в разпоредбата на чл. 34, ал. 3 ЗАНН давностен срок. Съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на НП - неговата форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН, изключая описаните по-долу.

От прочита на санкционния акт е видно, че с изискуемата се от закона конкретика са посочени времето, мястото, механизмът на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е намерило проявление в обективната действителност, а с това правото на защита на привлеченото към отговорност лице е гарантирано в пълна степен.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна поради това, че в хода на административно наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, а и обективизираното в атакуваното наказателно постановление нарушение е несъставомерно и остана недоказано. За да стигне до този извод, съдът съобрази следното:

В момента на проверката, със съставянето на АУАН серия ГА № 999006/15.07.2023 година е образувано административно-наказателно производство по случая, което производство е прекратено от АНО с мотивирана резолюция №23-0314-M000085 на 01.08.2023 година на

Началника на РУ –Петрич при ОДМВР – Благоевград, поради преценката на административно-наказващия орган, че е налице извършено престъпление. Съгласно разпоредбата на чл.58д т.3 от ЗАНН издадената мотивирана резолюция подлежи на обжалване или протестиране и като такъв, подлежи и на връчване по аргумент от чл.59 ал.2 от ЗАНН, като с изричната разпоредба на чл.55 ал.6 от ЗАНН, мотивираната резолюция по чл.55 ал.1 т.9 във вр. с чл.33 от ЗАНН (каквато е цитираната) не подлежи на връчване на лицето, срещу което е съставен АУАН– т.е. от момента на постановяване на тази резолюция, същата влиза в сила и като последица от прекратяването на административно-наказателното производство, АУАН губи констативната си сила.

Атакуваното наказателно постановление е издадено в хипотезата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, доколкото с постановление от 04.08.2023 г. на прокурор от РП- Благоевград, ТО- Петрич е постановен отказ да се образува наказателно производство и е изпратена преписката на РУ – Петрич при ОДМВР Благоевград за преценка наличието на предпоставки за ангажиране на административнонаказателна отговорност. Посочената разпоредба въвежда изключение от императивното изискване преписката да се образува със съставянето на АУАН, единствено когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган. В случая приложена е първата хипотеза на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН. От събраните по делото доказателства се установява, че по случая НЕ Е ОБРАЗУВАНО наказателно производство и санкционираното с НП лице не привлечено в качеството на обвиняем. Безспорно е, че при прекратяването на наказателното производство, когато нарушителят вече е бил обвиняемо лице, не е необходимо да се издава акт за установено административно нарушение на основание чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, тъй като възбуденото наказателно преследване се трансформира в административно. При тази законова хипотеза се облекчава правното положение на дееца, като от евентуалното реализиране на наказателна отговорност му се налага наказание за административно нарушение. Не така стоят нещата обаче при отказ да се образува наказателно производство в хипотезата на вече прекратено административно-наказателно производство с мотивирана резолюция на основание чл.55 ал.1 т.9 от ЗАНН.

Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност и като основен процесуален акт във фазата по установяване на административното нарушение към АУАН са въведени точно определени изисквания на закона, а именно - да е съставен в писмена форма и да съдържа предвидените в чл. 42 от ЗАНН реквизити. Законодателят е въвел тези формални изисквания не само защото чрез съставянето на акт се установява административно нарушение, но и поради факта, че актът има и функцията на официално обвинение в извършване на правонарушение. По силата на закона всяко лице има право да узнае какво е административнонаказателното обвинение, повдигнато спрямо него, за да организира защитата си адекватно още в началния етап на административнонаказателното производство.

Само лице, срещу което е повдигнато и предявено обвинение, е имало възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата и да се защитава срещу тях. За всяко друго лице, независимо дали е участвало в наказателното производство в друго процесуално качество,

не може да се приложи разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН за ангажиране на административнонаказателната му отговорност за деяние, с фактите по което се запознава за първи път с издаденото наказателно постановление. В хипотезата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, функцията на АУАН се изпълнява от прокурорските актове. Липсата по делото на доказателства за връчването на постановлението за отказ да се образува наказателното производство би било неизпълнение на задължението по чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, съответно представлява процесуално нарушение от категорията на съществени. Това е така, защото след връчването му за жалбоподателя е налице процесуална възможност да противопостави възраженията си в срока по чл. 44 от ЗАНН, които административно-наказващия орган следва да съобрази при ангажиране на административно-наказателната отговорност с налагане на административна санкция. В обобщение, нормата на чл. 36, ал. 2, предложение второ от ЗАНН, не може да се тълкува разширително и изключенията касаят само хипотезите, в които лицето е било субект на наказателно преследване, в това му качество то е имало право и възможност да участва в производството по установяване на нарушението, в чието извършване е обвинено. Само и единствено в тези случаи е допустимо да се образува административнонаказателно производство без съставен АУАН и то при условие, че повдигнатото като фактология деяние и съставите на наказателната и административнонаказателната отговорност са напълно идентични и съответно отговорното лице е получило препис от прокурорския акт, от който да разбере в какво е обвинено. Неспазването на гаранциите за съответна на обвинението защита, е винаги основание за отмяна на НП. Несъставянето на АУАН с оглед разгледаните му функции и значението му на правен акт, с който се повдига и предявява обвинение в извършване на административно нарушение, пряко негативно рефлектира върху правото на защита на наказаното лице.

В конкретния случай по преписката е наличен АУАН серия GA № 999006/15.07.2023 г. по прекратено административно-наказателно производство, различно от образуваното такова въз основа на постановлението на прокурора за отказ да се образува наказателно производство, но не и такъв, който е следвало да се състави след прокурорското постановление, с който е следвало наново да се повдигне административно-наказателно обвинение по новообразуваното производство и то за точното място на извършеното нарушение (черен път, който е в близост до дома на жалбоподателя, но видно от свидетелските показания, различен от вписаното местоизвършване в наказателното постановление) и това пряко е рефлектирало върху правото на защита на наказаното лице по гореизложените съображения.

В противоречие с чл. 57 ал. 1 т. 5 ЗАНН описаното нарушение е без дата и не се сочат доказателства, които потвърждават нарушението. АНО е възпроизвел фактичката обстановка от АУАН без да изпълни законовите си изисквания и без да конкретизира административно наказателното обвинение по начин, че жалбоподателят да разбере конкретно в какво е обвинен. Съгласно разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН, съдържаща легална дефиниция на административното нарушение, последното е виновно извършено деяние, нарушаващо установения ред на държавно управление, което е наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Деянието на жалбоподателят

е факт от обективната действителност, който трябва да бъде конкретизиран по време и място. Неконкретизацията по време ограничава правото на защита на лицето, комуто е повдигнато административно обвинение – лицето ясно и безпротиворечиво следва да знае за какво всъщност му е повдигнато обвинение. Извършеното е съществено нарушение на процесуалните правила и представлява самостоятелно основание за отмяна на атакуваното НП.

Ето защо, настоящият съдебен състав счита, че описаното в постановлението за отказ да се образува наказателното производство от прокурора и описаната фактическа обстановка по НП, макар и да кореспондират частично с разпоредбата на чл.140 ал1 ЗДвП, без съставяне на нов АУАН с оглед разгледаните му функции, не би могло да се осигури правото на защита на жалбоподателя, включващо в себе си и правото да разбере в какво точно е обвинен в конкретика.

В случая е налице и неправилно приложение на материалния закон, в следния смисъл:

Съгласно чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Няма спор, че мотоциклета, който жалбоподателят е управлявал е МПС по смисъла на параграф 6, т. 11 от ЗДвП, доколкото е снабдено с двигател за придвижване и не е релсово превозно средство. За да бъде престъпно поведението на жалбоподателят, законът изисква управлението на МПС да се осъществява, въпреки че същото не е регистрирано по надлежния ред и то по път за обществено ползване. В тази си част наказателната норма е бланкетна, като съдържанието ѝ следва да се запълни чрез анализиране на относимите правни норми към регистрирането на МПС на територията на страната. Правната регламентация на въпросните правоотношения е намерила израз в разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. За приложение на разпоредбата е приета и Наредба № I-45 / 24.03.2000 година за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, като съгласно чл. 2 от Наредбата - МПС задължително се представят за регистрация от секторите "Пътна-полиция" при СДВР или областните дирекции на МВР по постоянния адрес на собственика, като последният е длъжен, с оглед разпоредбата на чл. 4, ал.1, лично да представи превозното средство и необходимите документи за извършване на регистрацията. За всяко регистрирано превозно средство се издава свидетелство за регистрация /чл. 9 от Наредбата/ и се предоставят табели с регистрационен номер /чл. 10 от Наредбата/, които следва да бъдат монтирани на местата, определени от производителя (съгласно чл. 10, ал.7 от Наредбата - на мотоциклетите табелата с регистрационен номер номер се поставя само отзад). По делото е безспорно, че процесният мотоциклет към 15.07.2023 година не е бил регистриран по надлежния ред, както и че същият е бил без регистрационен номер.

По делото обаче не се установи дали пътят, по който полицейските служители са установили да се управлява мотоциклета (черен път по свидетелски показания, за който няма повдигнато административно обвинение) е път за обществено ползване по смисъла на ЗДвП, а на

посоченото в атакуваното наказателно постановление местоизвършване на деянието -улица „Д.Б.“ в село К. (безспорно път за обществено ползване, на който жалбоподателят е бил проверен в момент, в който не управлява мотоциклета, М. явно няма качеството ВОДАЧ.

В случая, в атакуваното НП АНО е посочил, че жалбоподателят е извършил деянието в момент, в който се установи, че не е управлявал процесния мотоциклет), вместо да се посочи точното място на констатираното нарушение – (черен път в близост до мястото на проверката, неиндивидуализиран по никакъв начин в хода на административното производство) и да събере доказателства за това. В този смисъл деянието, за което на М. е наложена санкция е несъставомерно от обективна страна и недоказано, дори напротив – опровергано от събраните входа на производството доказателства.

От тук пък следва извод, че нарушението не е извършено, защото не се установи жалбоподателят да е управлявал по ул.“Д.Б.“ в село К. процесния мотоциклет и в този смисъл, не е налице административно нарушение и е незаконосъобразно да се ангажира отговорността на жалбоподателя.

По отношение на наказанието отнемане на контролни точки, настоящият съдебен състав намира, че НП и в тази си част следва да бъде отменено, не само защото отнемането на контролни точки е последица от извършено нарушение на посочен нормативен акт /в случая на ЗДВП/, фигуриращ с списъка на Наредбата, като в конкретния случай то е наложено за посоченото в НП нарушение, за което, по изложените по-горе аргументи, съдът намери, че НП следва да бъде отменено, а и защото АНО в атакуваното НП е посочил, че се отнемат 10 контролни точки на основание Наредба № I з - 2539/2012 г., без да е посочена конкретна разпоредба от Наредбата, на чието основание е наложено отнемането на контролни точки.

Горните изводи водят съда до извод, че НП е незаконосъобразно и като такова следва да се отмени изцяло.

С оглед изхода от спора основателна се явява претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски, които по аргумент от чл.63д ЗАНН се присъждат по реда на АПК. В тази връзка, съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В случая доколкото е направено искане за заплащане на разноски в размер 400 лв., искането е направено своевременно и е подкрепено с доказателства (в този смисъл е и удостовереното в договора за правна защита и съдействие, подписан между жалбоподателя и процесуалния му представител, че договорената сума е и изплатена изцяло и в брой) и не е налице възражение за прекомерност от страна на административно-наказващия орган, то такива следва да се присъдят в искания от жалбоподателя размер.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 23-0314-000522** от **05.09.2023 г.**, издадено от началник на РУ Петрич при ОДМВР Благоевград, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП, на П. Г. М., ЕГН *****, с адрес в с. К., общ. Петрич, ул. „П.“ № * е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и наказание лишаване от правоуправление на МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР са отнети общо 10 /десет/ контролни точки, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА ОД на МВР - Благоевград да заплати на П. Г. М., ЕГН *****, с адрес в с. К., общ. Петрич, ул. „П.“ № * сумата от **400 лева** сторените от него деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - Благоевград, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____